

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.447 van 18 januari 2011
in de zaak A. 192.248/X-14.145.**

In zake : 1. Willem VAN GILS
 2. Josephina VAN GESTEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de gemeente RAVELS

Tussenkommende partij :

de b.v.b.a. GROETELAERS PLUIMVEE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynaesberge
kantoor houdend te 3000 LEUVEN
Diestsevest 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 24 februari 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels waarbij aan de b.v.b.a. Groetelaers Pluimvee de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de uitbreiding van een kippenbedrijf door de bouw van een legkippenstal, de aanleg van een betonverharding en de plaatsing van 3 meelsilo's, op een perceel gelegen te Ravels, Heesdijk 28/a000, kadastraal bekend sectie D, nr. 281/z2.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 195.160 van 9 juli 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 7 september 2009. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 november 2010.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gregory Verhelst, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De tussenkomende partij baat te Ravels (Poppel) aan de Heesdijk 28 een pluimveebedrijf uit.

In de onmiddellijke omgeving van het pluimveebedrijf bevinden zich verschillende woningen, waaronder de woning van de verzoekende partijen. Uit een door hen bijgebracht plan blijkt dat hun woning ligt op 23 à 24 meter van de dichtstbijzijnde stal, en dat hun perceelgrens ligt op zo'n 3 à 4 meter van de dichtstbijzijnde stal.

De woning van de verzoekende partijen en het achtergelegen bedrijf van de tussenkomende partij zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan Turnhout gelegen in agrarisch gebied.

De milieuvergunningstoestand van het bedrijf is bepaald door een aantal vergunningen en aktenames die alle vervielen op 4 april 2008. Het bedrijf was vergund voor 25.000 legkippen.

4. Op 2 april 2008 dient de tussenkomende partij een aanvraag in strekkende tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor het verder in bedrijf houden en veranderen (uitbreiden) van haar inrichting. De aanvraag strekt er in wezen toe dat het aantal stallen wordt verhoogd van twee naar drie, en dat het aantal dieren wordt opgedreven tot 34.900 slachtkippen.

Op 28 januari 2009 wordt de milieuvergunning verleend aan de tussenkomende partij. Zij is door de verzoekende partijen bij de Raad van State bestreden met een annulatieberoep en een vordering tot schorsing (zaak A. 192.011/VII-37.337).

5. Op 3 juli 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij een aanvraag in strekkende tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor de uitbreiding van het bestaande

kippenbedrijf door de bouw van een legkippenstal, de aanleg van een betonverharding (456 m²) en het plaatsen van 3 meelsilo's (20 ton).

6. Tijdens het openbaar onderzoek van 16 juli tot 15 augustus 2008 worden twee bezwaarschriften ingediend, waaronder ook door de verzoekende partijen.

7. Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling Antwerpen adviseert gunstig op 8 augustus 2008.

De stedelijke brandweer adviseert gunstig op 9 januari 2009 maar maakt enkele opmerkingen.

8. Op 24 februari 2009 wordt de thans bestreden beslissing genomen door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels.

IV. Onderzoek van het tweede middel

Standpunt van de partijen

9. De verzoekende partijen putten een tweede middel uit de schending van artikel 19, derde lid van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: het inrichtingsbesluit), van artikel 43, §2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna: het gecoördineerde decreet), van artikel 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de motiveringswet), van de materiële motiveringsplicht, evenals uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel en uit de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

In hun verzoekschrift voeren de verzoekende partijen onder meer aan dat de in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen geschonden zijn doordat “het bestreden besluit volkomen voorbijgaat aan de concrete ordening van het gebied waar de vergunde inrichting gelegen is, en dat gekenmerkt wordt door een dichte residentiële bebouwing”, terwijl “zelfs m.b.t. zgn. zone-eigen inrichtingen in het agrarisch gebied, nog steeds de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening dient te worden nagegaan” en “de overheid die een vergunning wenst af te geven, (ingevolge de formele motiveringsplicht) verplicht is de redenen waarom zij van oordeel is dat de uitvoering van de bouwwerken waarvoor vergunning wordt gevraagd verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, op te nemen in het vergunningsbesluit zelf” en “daarbij dient (te vertrekken) van de concrete en precieze kenmerken van de omgeving, zonder te vervallen in stijlformules”. De verzoekende partijen stellen dat de betrokken inrichting “weliswaar in een agrarisch gebied (gelegen is), maar dan wel in een ter plaatse druk residentieel bebouwd agrarisch gebied” en dat “zich binnen een straal van 100m rond de pluimveehouderij zich maar liefst 8 woningen bevinden, bovendien gelegen in een ongunstige windinrichting”, doch dat in het bestreden besluit “op geen enkele manier wordt ingegaan op de specifieke context van de aanvraag, en op het feit dat de bedrijfssite gelegen is midden een woonkorrel”, terwijl “deze ligging precies het toetsingskader uitmaakt waaraan diende te worden getoetst”. Voorts betogen de verzoekende partijen dat “de voorwaarde i.v.m. de verplichte aanleg van een groenscherm (...) bevestigt dat er voor de onmiddellijke omwonenden visuele hinder zal bestaan na de uitbreiding van de bedrijfsgebouwen” en dat “de aanleg van wat schaamgroen deze hinder uiteraard niet ongedaan kan maken”. De verzoekende partijen verwijzen tevens naar de inhoud van artikel 5.9.5.3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II) waaruit ze een “vermoeden van aanwezigheid van onaanvaardbare hinder of risico’s” afleiden, “telkens wanneer woningen gelegen zijn op minder dan 300m van het type pluimveehouderij waar het thans over gaat”. Verder stellen ze dat voor de betrokken inrichting reeds eerder een uitbreiding van de pluimveestapel werd gevraagd, maar dat deze aanvraag werd geweigerd op grond van de afstandsregels van toepassing in de eerste versie van Vlarem II zodat “dan ook concreet diende te blijken uit het

vergunningsbesluit waarom het zgn. toch aanvaardbaar zou zijn om een vergunning af te geven voor de verdere uitbreiding van een pluimveebedrijf vlak naast maar liefst 8 woningen, terwijl in het verleden de ligging van het bedrijf aanleiding heeft gegeven tot opeenvolgende weigeringsbesluiten omwille van het gebrek aan ruimtelijke buffering en het daaruit voortvloeiend risico van ‘overdreven geurhinder’”. Volgens de verzoekende partijen “(vereiste) de toets aan de plaatselijke ordening te dezen (...) dat de bouwaanvraag concreet zou worden getoetst aan de onmiddellijke omgeving, terwijl te dezen enkel maar wordt verwezen naar de gewestplanbestemming agrarisch gebied”. Tevens stellen ze dat “terecht werd vastgesteld in het bestreden besluit dat de aanvrager tot op heden heeft nagelaten het groenscherm aan te planten dat nochtans als vergunningsvoorwaarde werd opgelegd in de opeenvolgende stedenbouwkundige vergunningen van 10 september 2002 en 1 april 2003”. De verzoekende partijen menen dat uit het feit dat het groenscherm destijds noodzakelijk werd geacht, a contrario kan afgeleid worden dat zonder dergelijk groenscherm de inrichting strijdig is met de goede ruimtelijke ordening. De verzoekende partijen besluiten derhalve dat in het bestreden besluit concreet diende te worden gemotiveerd “op welke wijze een verdere intensivering van het gebruik van de site verenigbaar zou zijn met de onmiddellijke omgeving, en of de verdere uitbreiding geen overschrijding impliceert van de draagkracht van de omgeving”, doch dat “in het bestreden besluit niets van dit alles terug te vinden is”.

10. In haar memorie van antwoord merkt de verwerende partij vooreerst op “dat de aanvraag een uitbreiding van een bestaand pluimveebedrijf betreft hetwelk op die plaats in het agrarisch gebied reeds meer dan 30 jaar gevestigd is”. Ze stelt dat het college van burgemeester en schepenen “bij de beoordeling van de aanvraag wel degelijk in concreto de afweging heeft gemaakt of de voorziene uitbreiding van het pluimveebedrijf verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening” nu ze “de uitbreiding enkel verenigbaar (acht) indien voldaan wordt aan de voorwaarden”, zodat “de motivering (...) in deze (...) deels terug te vinden (is) in de opgelegde voorwaarden”. Voorts betwist de verwerende partij dat men in casu kan spreken van een druk residentieel bebouwd agrarisch gebied. Ze betoogt dat “de gebieden die ingevolge de opmaak van het gewestplan (...) bestemd (zijn) tot agrarisch gebied (...) deze activiteiten (dan ook dienen) te

kunnen herbergen” en dat “het loutere feit dat nabij een agrarisch bedrijf een woning of enkele woningen gelegen zijn, (...) niet tot gevolg (mag) hebben dat de agrarische activiteiten daar niet meer kunnen plaatsvinden”. In verband met de afstandsregels van Vlarem II stelt de verwerende partij dat deze regels geen rekening houden met individuele woningen, maar enkel met de bestemmingsgebieden volgens de gewestplannen, zodat deze regels niet gelden ten aanzien van de woning van de verzoekende partijen. Ten slotte werpt de verwerende partij nog op dat de verzoekende partijen hun woning pas hebben aangekocht in 2002, terwijl het pluimveebedrijf reeds sinds de jaren zestig op de betrokken locatie gevestigd is. De verwerende partij betoogt in die zin dat het “volkomen onterecht (is) dat verzoekende partijen eerst een zonevreemde woning kopen in het agrarisch gebied en nu eisen dat er op de aanpalende percelen geen agrarische activiteiten mogen plaatsvinden”.

11. De tussenkommende partij voert in haar verzoekschrift tot tussenkomst aan dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een inrichting met de goede plaatselijke ordening over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt en dat de Raad van State ter zake slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft. Ze citeert een deel van de overwegingen van het bestreden besluit en stelt dat “samengevat (...) in de bestreden beslissing (wordt) aangenomen dat het voorwerp van de thans voorliggende aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening omwille van het feit dat de gekozen materialen (baksteenmetselwerk) aansluit(en) bij de materialen waarmee de bestaande stallen zijn opgericht”, dat “ook de evenwijdige ligging van de uitbreiding, en het feit dat de lengte van de uitbreiding identiek is aan deze van de bestaande stal, en het feit dat de aanvraag fysisch geïntegreerd is in het bestaande gebouwencomplex, (...) tot gevolg (heeft) dat het voorwerp van de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening”. Verder wijst ze nog op de voorwaarde van het groenscherm en stelt ze dat “uit dit alles (...) onmiskenbaar (blijkt) dat verwerende partij zich wel degelijk een oordeel heeft gevormd omtrent de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening” en dat “deze beoordeling (...) ook (is) opgenomen in de motivering van de thans bestreden beslissing”. Ze voegt eraan toe dat de verzoekende partijen daarenboven niet aantonen dat deze beoordeling van de verenigbaarheid

met de goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk of feitelijk onjuist zou zijn.

12. In de memorie van wederantwoord stellen de verzoekende partijen nog dat uit de voorwaarde met betrekking tot het groenscherp, waarnaar de verwerende partij verwijst, geenszins kan afgeleid worden dat enige toetsing zou zijn doorgevoerd aan de goede ruimtelijke ordening, maar dat deze voorwaarde eerder het resultaat is van de behandeling van de bezwaarschriften. De verzoekende partijen menen voorts dat de voorwaarde van het groenscherp “er veelal op (wijst) dat de vergunningverlenende overheid kennelijk ook wel aanvoelt dat de inpasbaarheid van het vergunde werk in zijn omgeving niet onproblematisch is”. Verder betogen de verzoekende partijen dat de beweringen van de verwerende partij omtrent de ligging van het pluimveebedrijf in agrarisch gebied “niet de minste relevantie (vertonen)” en dat “aangenomen dat de afstandsregels niet van toepassing zouden zijn, (...) nog steeds de verplichting (bestaat) voor het bestuur om elke aanvraag te toetsen aan zijn onmiddellijke omgeving”. De verzoekende partijen stellen nogmaals dat het bestreden besluit inzake de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening “niet verder (komt) dan loutere affirmaties en stijlclausules, zonder concreet in te gaan op de gevolgen voor de onmiddellijke omgeving”.

Beoordeling

13. Voor het gebied, waarin het betrokken terrein is gelegen, bestaat geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg. In die omstandigheden is het de taak van de vergunningverlenende overheid om geval per geval te onderzoeken of de bouwaanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede plaatselijke ordening, overeenkomstig een beginsel dat kan worden afgeleid uit het toentertijd geldende artikel 43, § 2, eerste lid van het gecoördineerde decreet en dat eveneens uitdrukkelijk is opgenomen in de bepaling van artikel 19, derde lid van het inrichtingsbesluit dat bepaalt dat “ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of ontwerp-gewestplan, (de vergunning wordt) slechts afgegeven zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening”.

Het behoort tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, te oordelen of de aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning al dan niet verenigbaar is met de eisen van de goede plaatselijke aanleg.

14. Luidens de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet moet elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursinstellingen of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Die motivering moet “afdoende” zijn. Uit deze bepalingen volgt dat enkel met de in het bestreden besluit vermelde redengeving rekening kan worden gehouden.

Wat betreft de beoordeling van de verenigbaarheid van een aanvraag met de goede plaatselijke ordening volgt uit de voornoemde bepalingen dat de stedenbouwkundige vergunning duidelijk de met de plaatselijke aanleg of de ruimtelijke ordening verband houdende redenen moet opgeven waarop de vergunningverlenende overheid haar beslissing steunt.

De Raad van State vermag zijn beoordeling van de eisen van de goede plaatselijke aanleg niet in de plaats te stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

15. De vergunningverlenende overheid dient bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede plaatselijke ordening in de eerste plaats rekening te houden met de ordening in de onmiddellijke omgeving. Deze beoordeling dient in concreto te geschieden en uit te gaan van de bestaande toestand.

De beoordeling van de goede plaatselijke ordening veronderstelt tevens dat niet alleen rekening wordt gehouden met de feitelijke en juridische toestand van het perceel, maar ook met de omringende percelen.

16. Het bestreden besluit is als volgt gemotiveerd:

“De aanvraag werd openbaar gemaakt volgens de regels vermeld in het uitvoeringsbesluit betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen. Er werden 2 bezwaarschriften ingediend. Het college van burgemeester en schepenen stelt vast dat deze bezwaarschriften de volgende elementen bevatten:

- de volgende voorwaarden, opgelegd in eerdere vergunningen, werden niet nageleefd:
 - aanplanting van een groenscherm
 - aanpassing van de materialen van de gevels en de dakbedekking van de bestaande stallen
- het vrije uitzicht wordt verminderd door de bouw van een bijkomende stal en silo's
- een toename is te vrezen van geluids- en geurhinder en insectenoverlast, - mede veroorzaakt door de overschakeling van legkippen naar moederdieren
- een waardevermindering van de omliggende woningen zal optreden
- de plannen komen niet overeen met de werkelijkheid.

Het college van burgemeester en schepenen neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in

- i.v.m. mogelijke bouwovertradingen werd op 3 september 2008 aan de lokale politie opdracht gegeven nazicht te doen. Dit element wordt in aanmerking genomen
- het perceel is gelegen in een agrarisch gebied. Een agrarisch bedrijf hoort thuis in een agrarisch gebied. Dit element wordt niet in aanmerking genomen
- de aantasting van het woongenot door geluids- en geurhinder en insectenoverlast wordt niet in aanmerking genomen, omdat deze overwegingen niet van stedenbouwkundige aard zijn, maar van milieukundige aard
- de waardevermindering van de woningen in de omgeving is evenmin een element van stedenbouwkundige aard, maar van burgerlijke aard en wordt dan ook niet in aanmerking genomen
- het behoort niet tot de taak van de gemeente de perceelsgrenzen te controleren. De juiste opmaak van de plannen is een verantwoordelijkheid van de architect. Dit element wordt niet in aanmerking genomen.

Het college van burgemeester en schepenen motiveert zijn standpunt als volgt:

Volgens het gewestplan Turnhout (koninklijk besluit van 30 september 1977) is het perceel gelegen in een agrarisch gebied.

Een agrarisch gebied is bestemd voor de landbouw in de ruime zin en mag behoudens bijzondere bepalingen enkel bevatten de voor het bedrijf

noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel uitmaken van een leefbaar bedrijf en eveneens para-agrarische bedrijven.

Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstanden van 300 m en 100 m gelden evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven.

Tijdens het openbaar onderzoek werden 2 bezwaarschriften ingediend die gedeeltelijk in aanmerking worden genomen, zoals hierboven uiteengezet.

Het Departement Landbouw en Visserij verleende op 8 augustus 2008 gunstig advies aan de aanvraag.

De gemeentelijke brandweerdienst verleende op 9 januari 2009 voorwaardelijk gunstig advies aan de aanvraag.

Aangezien het gaat om de uitbreiding van een bestaand bedrijf zijn de afstandsregels niet van toepassing.

Het ontwerp is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan.

Op het perceel staan momenteel 2 kippenstallen.

Aan de voor- en achterzijde van deze stallen ligt een verharding.

Op 10 september 2002 werd vergunning verleend voor de bouw van een legkippenstal en de uitbreiding van een bestaande stal. Als gevelmateriaal werd rode snelbouwsteen voorzien zowel voor de nieuwe stal als voor de uitbreiding van een stal.

In deze vergunning werden de volgende voorwaarden opgenomen:

- langs de perceelsgrenzen moet een 6 m breed groenscherm aangeplant worden, bestaande uit drie rijen streekeigen hoogstammige bomen met een tussenafstand van 2 m, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld
- het groenscherm moet aangeplant worden tijdens het eerstvolgende plantseizoen na de ingebruikname van de constructies.

Uit de foto's blijkt dat dit groenscherm niet aangelegd werd.

Het perceel is bereikbaar via een servituedeweg langs de voorliggende percelen langs de Heesdijk. Het ontwerp voorziet de nieuwbouw van een rechthoekig gebouw dat gebruikt zal worden als legkippenstal. Deze stal wordt ingeplant vlak naast één van de bestaande stallen (even lang en evenwijdig ermee, de voorgevels zijn tegen elkaar gebouwd, het overige deel van de stal ligt op 1,5 m). Het gebouw is 75,94 m lang en 13,78 m breed. De stal heeft een kroonlijsthoogte van 2,66 m en een nokhoogte van 4,48 m. Het gebouw wordt uitgevoerd in rode snelbouwbaksteen en zwarte golfplaten als dakbedekking.

Volgens de algemeen geldende stedenbouwkundige regels in de gemeente Ravels moeten nieuwe stallen uitgevoerd worden in baksteengevelmetselwerk. Aangezien de bestaande stallen echter in snelbouwsteen uitgevoerd zijn, is dit gevelmateriaal voor de nieuwe stal eveneens aanvaardbaar.

Tussen de 2 bestaande stallen worden 3 meelsilo's geplaatst, elk met een doorsnede van 3,40 m en een hoogte van 8,70 m

Ter hoogte van de nieuwe stal wordt de verharding, aansluitend aan de bestaande verharding, uitgebreid met een oppervlakte van 456 m².

De nieuwe gebouwen, constructies en verhardingen sluiten aan op de bestaande stallen, en maken als dusdanig een fysisch geïntegreerd deel uit van het bestaande gebouwencomplex. Het nieuwe gebouw ligt op 1,5 m van de aanliggende bestaande stal (en tegen de voorgevel). De gebouwen, constructies en verhardingen liggen op minimum 10 m van de perceelsgrenzen.

Langs de linkerperceelsgrens en de achterperceelsgrens wordt een groenscherm voorzien. Dit groenscherm dient aangeplant te worden met drie rijen streekeigen hoogstammige bomen met een tussenafstand van 2 m, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld. Het groenscherm dient aangelegd te worden tijdens het eerstvolgende plantseizoen na de ingebruikname van de constructies.

Indien voldaan wordt aan de voorwaarden brengt de inplanting van de nieuwe gebouwen, constructies en verhardingen de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

Uit artikel 6 van het besluit van 5 mei 2000 van de Vlaamse regering tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, blijkt dat voor dergelijke aanvraag het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet nodig is.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van het besluit van 1 oktober 2004 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater. Het opvangen hemelwater wordt afgevoerd naar een infiltratiebekken van 25 800 l (36 m²)

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid werd het ontwerp onderworpen aan de watertoets. Het voorliggende project heeft een omvangrijke oppervlakte, maar ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid geoordeeld kan worden dat het schadelijk effect beperkt is. Enige invloed op het watersysteem of de veiligheid van overige vergunde of vergund geachte constructies is niet te verwachten”.

17. Uit de hierboven geciteerde motivering blijkt geenszins dat het college van burgemeester en schepenen in concreto rekening heeft gehouden met de ordening in de onmiddellijke omgeving. De motivering is beperkt tot een beschrijving van de vergunde bouwwerken, zonder dat daarbij aandacht wordt besteed aan de onmiddellijke omgeving, laat staan dat de weerslag van de vergunde werken op de onmiddellijke omgeving wordt onderzocht. De overweging dat “indien voldaan wordt aan de voorwaarden (...) de inplanting van

de nieuwe gebouwen, constructies en verhardingen de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang (brengt)” is te vaag en algemeen en kan alleszins niet volstaan om te besluiten dat de verenigbaarheid van de bouwwerken met de ordening in de onmiddellijke omgeving in concreto werd onderzocht. Ook de weerlegging van de bezwaarschriften, waarnaar de tussenkomende partij in haar laatste memorie verwijst, kan in dit opzicht niet volstaan.

Het dient dan ook te worden vastgesteld dat in het bestreden besluit niet afdoende wordt gemotiveerd waarom de aanvraag verenigbaar kan worden geacht met de vereisten van een goede plaatselijke aanleg.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 24 februari 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels waarbij aan de b.v.b.a. Groetelaers Pluimvee de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de uitbreiding van een kippenbedrijf door de bouw van een legkippenstal, de aanleg van een betonverharding en de plaatsing van 3 meelsilo's, op een perceel gelegen te Ravels, Heesdijk 28/a000, kadastraal bekend sectie D, nr. 281/z2.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien januari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens